

Εμπιστευτικά

Του Ι. Κ. ΠΙΠΕΤΕΝΤΕΡΗ
jpretentis@dolnet.gr

Θαύμα! Θαύμα!

Εχω την εντύπωση ότι υπάρχει μόνο ένας σίγουρος δρόμος για να αντιμετωπιστεί το οικονομικό πρόβλημα της χώρας: *να κάνουμε κάθε τρεις μήνες εκλογές!* Οποιοι είδους εκλογές...

Και ο λόγος είναι απλός. Μέσα σε τρία εικοσιτετράωρα και μπροστά στο ενδεχόμενο να μην εκλεγούν ο *Τατούλης* και ο *Μίχας* η κυβέρνηση κατάφερε:

Πρώτον, να βρει μερικά δισεκατομμύρια ευρώ για να καταπολεμήσει την ανεργία.

Δεύτερον, να εξοικονομήσει μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ για ειδικό επίδομα στους χαμηλοσυνταξιούχους.

Λίγο ακόμη να σφίξουν τα πράγματα και θα επιστρέψουν πίσω και τους μισθούς και τις συντάξεις - αναδρομικά και εντόκως!..

Πολύ φοβούμαι, όμως, ότι δεν αρκεί να κάνουμε συνεχώς εκλογές. Πρέπει και υπουργός να είναι ο *Χρυσοχοϊδης*.

Είναι ο μοναδικός υπουργός παγκοσμίως που κατάφερε μέσα στα αυτά κρίσιμα τρία εικοσιτετράωρα και να διασώσει 560.000 θέσεις εργασίας αλλά και να ρίξει τις τιμές 30% ως τα Χριστούγεννα.

Μπροστά στον *Χρυσοχοϊδη*, εκείνοι της ΝΔ που θα εξαφάνιζαν το έλλειμμα σε δεκαοκτώ μήνες μοιάζουν με μαθητευόμενους μάγους.

Το πρόβλημα, βεβαίως, με τις εκλογές αλλά και με τον *Χρυσοχοϊδη* είναι ότι τα θαύματα έχουν ημερομηνία λήξης: *τις εκλογές*. Αν θυμάμαι καλά, ο μόνος (πριν από τον *Χρυσοχοϊδη*) που πολλαπλασίαζε τα ψάδια και τα καρβέλια χωρίς να υπάρχει κάλπη στον ορίζοντα ήταν ο *Ιησούς Χριστός*, στη Γαλιλαία. Στις σύγχρονες κοινωνίες τέτοιες διαδικασίες δεν προβλέπονται.

Ετσι, στη σημερινή Ελλάδα, το θεμελιώδες ερώτημα δεν είναι τι θα μοιράσουν και τι θα υποσχεθούν οι κυβερνήσεις πριν από τις εκλογές αλλά τι θα κάνουν μετά. Και εδώ, πολύ φοβούμαι, τα πράγματα είναι προδιαγεγραμμένα και δεν χωρούν θαύματα.

Η πιστοποίηση υψηλότερου σημείου εκκίνησης για το 2009 αλλά και η μερική αποτυχία της δημοσιονομικής προσαρμογής το 2010 (όπου, όπως φαίνεται, πέφτουν έξω και τα έσοδα και οι δαπάνες...) καθιστούν μονόδρομο τη λήψη νέων, πρόσθετων μέτρων.

Ενας μονόδρομος στον οποίον η κυβέρνηση έχει ελάχιστη δυνατότητα παρέμβασης, όποιες και αν είναι οι προθέσεις της: στο μνημόνιο προβλέπεται ότι όποια νέα μέτρα αποφασίζονται από την *«τρόικα»*, είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί η ελληνική κυβέρνηση, και εφαρμόζονται υπό την απειλή της διακοπής της χρηματοδότησης.

Όλα τα υπόλοιπα είναι καλαμπούρια για να περνάει η ώρα. Και το μοναδικό ζητούμενο είναι αυτά τα νέα μέτρα να μην αποδειχθούν απλώς μια νέα φοροεπιδρομή κατά πάντων αλλά να αφορούν (επιτέλους!) τον δραστικό περιορισμό των δημοσίων δαπανών.

Ε-ε-έρχονται!

Θέλουμε κοινωνία χαφιέδων;

Πληροφορηθήκαμε ότι η κυβέρνηση βρήκε έναν ιδιαίτερο τρόπο αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής: τη δημοσιοποίηση όλων των φορολογικών δηλώσεων μέσω του Διαδικτύου. Σχετικό ερώτημα, μάλιστα, έχει απευθύνει και στην Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων προκειμένου να εξασφαλίσει την έγκρισή της.

Ετσι, στο όνομα της διαφάνειας, ο κάθε πολίτης θα μπορεί να ενημερώνεται ελεύθερα για την περιουσιακή κατάσταση του διπλανού του και να τον *«καρφώνει»* στις Αρχές, αν κρίνει ότι δεν του πολυαρέσουν αυτά που έμαθε! Τι πιο ωραίο; Και τι πιο διαφανές; Ποιος έχει λόγο να φοβάται όταν δεν έχει τίποτα να κρύψει; Μόνο που ο δρόμος για την Κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις - και διακηρύξεις, θα προσθέσω...

Κατ' αρχήν, δεν ξέρω τι σόι διαφάνεια είναι αυτή που καταλύει αυθαίρετα τον προσωπικό χώρο. Πιο πολύ μου θυμίζει Σοβιετική Ενωση ή Ανατολική Γερμανία όπου ο καθένας ήταν υποχρεωμένος να χαφιεδίζει τον διπλανό του, ακόμη και τον συγγενή του, στο όνομα της κρατικής ασφάλειας και του δημοσίου συμφέροντος. Και εκεί υπήρχε η λογική *«γιατί να φοβούνται όταν δεν έχουν κάτι να κρύψουν;»*. Ελπίζω να μην το ζήσουμε και στην Ελλάδα του 2010.

Ακόμη περισσότερο που τους εμπνευστές της διαδικασίας θα έπρεπε να αποθαρρύνει ένα πρόσθετο στοιχείο, το οποίο ασφαλώς γνωρίζουν, διότι οι ίδιοι το έδωσαν στη δημοσιότητα. Από

την αρχή του χρόνου οι φορολογικές αρχές έχουν δεχθεί 17.948 καταγγελίες για φορολογικές παραβάσεις κατά συγγενών, φίλων, γειτόνων, ή απλώς άλλων συναλλασσομένων. Ξέρετε πόσες αποδείχθηκαν ακριβείς; Λιγότερο από 20%!

Οι φορολογικές αρχές δημοσιοποίησαν το γεγονός, πανηγυρίζοντας προφανώς για τον αριθμό των καταγγελιών και το 20% των εξακριβώσεων. Ε, λοιπόν, εγώ θα σταθώ στην άλλη όψη του νομίσματος: *ότι το 80% των καταγγελιών αποδείχθηκε ανακριβές*. Πράγμα που σημαίνει ότι οκτώ στους δέκα Έλληνες από όσους κατηγορήσαν συμπολίτες τους το έκαναν από μοχθηρότητα, συκοφαντία, άγνοια, διάθεση χαφιεδισμού ή απλή βλακεία.

Ενα μόνο έχω να πω: *Σκεφθείτε τι έχει να γίνει αν δημοσιοποιηθούν όλες οι φορολογικές δηλώσεις!* Πόσοι άνθρωποι θα διασυρθούν, θα συκοφαντηθούν, θα εξευτελισθούν αναίτιως. Πόσοι άλλοι θα βρουν έναν εύκολο τρόπο για να ταλαιπωρήσουν ή απλώς να κουτσομπολέψουν όσους μισούν, αντιπαθούν ή εχθρεύονται. Θα πιάσουμε και μερικούς φοροφυγάδες; Σύμφωνα. Αλλά, σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, οι οκτώ στους δέκα θα έχουν καταγγελθεί αδικώς.

Όλα αυτά θα μπορούσαν να αποτελούν απλώς μιαν άστοχη πρωτοβουλία. Δεν είναι έτσι. Φοβούμαι ότι εντάσσονται σε μια γενικότερη τάση όπου ένας ανόητος διαγωνισμός διαφάνειας και μια πλειοδοσία λαϊκισμού οδηγούν σε υποχώρηση του κράτους δικαίου.

Τι άλλο από καταπάτηση των στοι-

χειωδών κανόνων δικαίου αποτελεί η πρόταση παραπομπής πέντε πρώην υπουργών στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, όταν οι ίδιοι κατήγοροι διατείνονταν προ δεκαπενταμήνου ότι τα αδικήματά τους έχουν παραγραφεί;

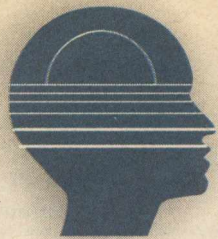
Τι άλλο από καταπάτηση των στοιχειωδών κανόνων δικαίου αποτελεί το ενδεχόμενο που (όπως λέγεται) εξετάζει σοβαρά η Εξεταστική Επιτροπή για τη Siemens να απαγγείλει κατηγορίες εναντίον όλων των πρώην υπουργών Εθνικής Οικονομίας με το επιχείρημα ότι... ήταν υπουργοί Εθνικής Οικονομίας, ακόμη και αν δεν έχουν καμία σχέση με τη γερμανική εταιρεία;

Και τι σχέση με το κράτος δικαίου έχει η περιφερόμενη χυδαία άποψη ότι *«κάποιοι πρέπει να πληρώσουν διότι διαφορετικά θα πουν ότι τα κουκουλώσαμε»*; Να πληρώσουν, να! - αν είναι ένοχοι... Και εφόσον η ενοχή τους διαπιστωθεί με τους ισχύοντες κανόνες απονομής της δικαιοσύνης. Οχι να πληρώσουν λόγω *«κοινού αισθήματος»*, ούτε λόγω *«πολιτικής σκοπιμότητας»*.

Διότι η κρίση θα περάσει. Και οι εξεταστικές θα περάσουν. Και η κυβέρνηση θα περάσει, όπως πέρασαν όλες οι προηγούμενες. Αυτό που θα μείνει είναι η κοινωνία μας. Την οποία κανείς δεν έχει δικαίωμα να μετατρέψει σε κοινωνία χαφιέδων, ούτε σε κοινωνία του Φαρ Ουέστ, με οποιοδήποτε πρόσχημα και για οιαδήποτε σκοπιμότητα.

Για πολλούς λόγους. Αλλά και για έναν εξαιρετικά σημαντικό: *επειδή χωρίς κράτος δικαίου καμία κοινωνία δεν μπορεί να υπάρξει*.

Το πρόβλημα με τις εκλογές, αλλά και με τον Χρυσοχοϊδη, είναι ότι τα θαύματα έχουν ημερομηνία λήξης: τις εκλογές

ΒΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ

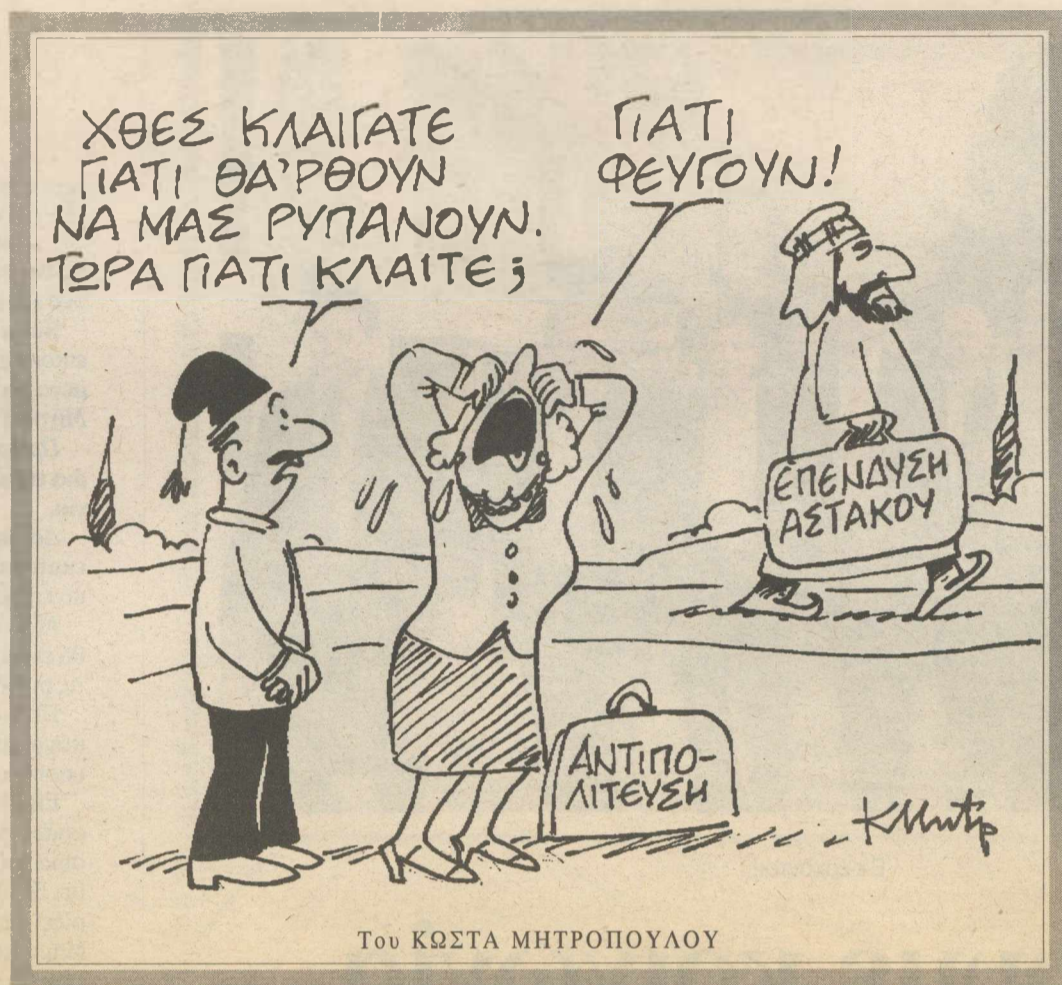
Ανησυχώ για την υγεία των κυβερνητικών λόγω του κάματου των συσκέψεων για τις μεγάλες επενδύσεις. Για παράδειγμα, σε μια τέτοια σύσκεψη στο αρχηγείο του κ. Θ. Πάγκαλου που έγινε προ ημερών ο κ. Χ. Παμπούκης εμφάνισε συμπτώματα αμνησίας. «Έχουμε έναν υπουργό Συντονισμού; Πώς λέγεται; Δεν θυμάμαι...» είπε. Δεν ξέρω αν η κυρία Τίνα Μπιρμπίλη και ο κ. Μ. Χρυσοχοϊδης που ήταν εκεί έσπευσαν να φρεσκάρουν τη μνήμη του υπουργού Επικρατείας...

Δεν θα σταθώ στην πολύ κακή τεχνική οργάνωση του «Μεσογειακού Φόρουμ Επενδυτών Πράσινης Ανάπτυξης» στον Αστέρα της Βουλιαγμένης την Παρασκευή και το Σάββατο για την οποία πολλοί πνέουν μένεα, αλλά στο γεγονός ότι εξελίχθηκε σε ακόμη μία εκδήλωση «ελληνοτουρκικής φιλίας». Μου λένε ότι στο Φόρουμ δεν συμμετείχαν μόνον οι κκ. Γ. Παπανδρέου και Ταγίρ Ερντογάν, αλλά και οι δύο πρωθυπουργικές θυγατέρες Μαργαρίτα και Βουσλούτ, οι οποίες εθεάθησαν να συζητούν ως «καλές φίλες».

Ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης πρόκειται να ξυπνήσει πολύ πρωί σήμερα για να τηρήσει τη μοναδική «ηχηρή» υπόσχεση που έδωσε κατά την προεκλογική περίοδο του 2006, δηλαδή να πραγματοποιήσει ένα όραμα του *Αντώνη Τρίτση* και να ανατινάξει ένα κτίριο της Αθήνας. Το άτυχο κτίριο ευρέθηκε στη συμβολή των οδών Βερανζέρου, Μενάνδρου και Ξούθου.

Σπύδω να καθυσυχάσω τους λάτρεις της περιοχής λέγοντας ότι δεν πρόκειται για το κτίριο των αναστεναγμών του ιστορικού χαμάμ, αλλά για ένα κτίριο του πρώην NAT στη θέση του οποίου θα διαμορφωθεί πλατεία. Η πρωτοβουλία κρίνεται ως «ανάσφα» για το κέντρο της πρωτεύουσας, αφού η πλατεία Ομονοίας δεν μπορεί να φιλοξενησει πλέον το σύνολο των χρηστών ηρωϊνης που προτιμούν την περιοχή. Ο κ. Γ. Καμίνης δεν έχει βεβαίως την ίδια γνώμη και κάνει λόγο για «σόου του Νικήτα», το οποίο χαρακτηρίζει «παράνομο και επικίνδυνο».

Ο νόμος, όπως επισημαίνει ο κ. Καμίνης, απαγορεύει τη χρήση εκρηκτικών εντός κατοικημένης περιοχής, ενώ, παρά την καταγγελία περιπατητή ότι είναι επικίνδυνο, οι επιτροπές της Νομαρχίας Αθηνών έκριναν ότι δεν συντρέχει κίνδυνος από το κτίριο. Παράνομη ή όχι, η κατεδάφιση θα γίνει και σίγουρα η Αθήνα χρειάζεται ορι-

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

σμένες ακόμη, όποιος δήμαρχος και αν εκλεγεί. Πότε θα γίνει η επόμενη; Προφανώς λίγες ημέρες πριν από τις δημοτικές του 2014.

Την επόμενη Κυριακή η Αθήνα μετατρέπεται σε «πόλη αθλητισμού» λόγω του «χρυσού μαραθώνιου» στον οποίο θα συμμετάσχουν και επώνυμες προσωπικότητες. Μου λένε ότι ενδέχεται να συμμετάσχει ο πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου, η υπουργός Περιβάλλοντος κυρία Τίνα Μπιρμπίλη και ο «υπουργός Τραγουδιού» κ. Σάκης Ρουβάς, ενώ στους «σίγουρους» συγκαταλέγεται ο υπουργός Εξωτερικών κ. Δ. Δρούτσας και η κυρία Ελλη Στάη (στα 10 χιλιόμετρα).

Ιδιαίτερη μνεία αξίζουν οι πρεσβευτές της Ιαπωνίας στην Αθήνα κ. Χιρόσι Τόντα, της Αυστρίας κ. Μίχαελ Λίνχαρτ και της Ουγγαρίας κ. Πίτερ Χέιλ, αλλά και ο πρίγκιπας Φίλιππος της Σερβίας, οι οποίοι έχουν δηλώσει συμμετοχή. Εννοείται ότι η μετακίνηση με αυτοκίνητο στο κέντρο δεν προτείνεται. Επιλέξτε ελικόπτερο.

Η Ελλάδα μπορεί να γίνει σημαντική εξαγωγική δύναμη «ήθους». Προς επιβεβαίωση της παραπάνω πεποίθησης παραθέτω την πληροφορία ότι ο επικεφαλής της Επιτροπής Ανταγωνισμού επί κυβερνήσεως Καραμανλή κ. Π. Αδαμόπουλος, ο οποίος έγινε γνωστός λόγω της εμπλοκής του ονόματός του στο «σκάνδαλο των κουμπάρων» το 2006, είναι σήμερα κορυφαίος σύμβουλος στο σουηδικό τμήμα της αμερικανικής εταιρείας Ethos International. Η εταιρεία Ethos, όπως υποδεικνύει το όνομά της, «πουλάει ήθος», αφού προσφέρει τη δυνατό-

Ο κ. Αντ. Σαμαράς επιδίδεται συχνά σε «φραστικό αερόμπικ» προκειμένου να καταστήσει βατές και κατανοητές στους ψηφοφόρους του δυσνόητες οικονομικές έννοιες. Ανάμεσα σε αυτές βρίσκεται και η ουτοπική για την Ελλάδα έννοια του «ισοσκελισμένου προϋπολογισμού», όπου οι δαπάνες είναι ίσες με τα έσοδα.

Ο πρόεδρος της ΝΔ σκέφθηκε ότι η έννοια ξεπερνά τις νοητικές δυνατότητες του εκλογικού σώματος και επεχείρησε να επιβάλει στη θέση της τη φράση «ισορροπημένος προϋπολογισμός» - η οποία αποτελεί ακριβή μετάφραση της αγγλικής «balanced budget» - και μάλιστα την «τέσταρε» σε ορισμένες ομιλίες του.

Δεν ξέρω αν η «καινοτομία» οφείλεται σε εισήγηση του καθηγητή κ. Ι. Μουρμούρα. Εκείνο που ξέρω είναι ότι ο πρόεδρος, φοβούμενος τις ειρωνείες περί «ανισόρροπου προϋπολογισμού», επέστρεψε ήδη στην παραδοσιακή εκδοχή.

Τη δύναμη της να είναι μονίμως νομοταγείς μέσα από την καλλιέργεια και εδραίωση μιας «βιώσιμης, ηθικής εταιρικής συμπεριφοράς». Με λίγα λόγια, η Ethos σάς μαθαίνει «πώς να έχετε ήθος» και κυρίως «πώς να το δείχνετε». Οποια ελληνική εταιρεία ενδιαφέρεται μπορεί να απευθυνθεί στον κ. Αδαμόπουλο, ο οποίος δεν συνεργάζεται μόνο με την Ethos στη Στοκχόλμη ως σύμβουλος σε θέματα Διαφθοράς και Εταιρικής Διακυβέρνησης, αλλά είναι υπεύθυνος και του υποκαταστήματος της εταιρείας στην Αθήνα.

Κατόπιν τούτων, η ηγεσία του ΠαΣοΚ μπορεί να κοιμάται ήσυχη.

Την περασμένη Τρίτη το απόγευμα ο πρώην ευρωβουλευτής κ. Μανόλης Μαυρομάτης έπεσε πάνω στον κ. Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ στις Βρυξέλλες. Μανόλης και Ζαν-Κλοντ γνωρίζονται από καιρό, με αποτέλεσμα ο επικεφαλής του Eurogroup να του παραπονεθεί: «Έμαθα ότι στην Ελλάδα έγινε επανάσταση για όσα είπα. Τόσα χρόνια βοηθάω τη χώρα σας. Τι θέλετε; Να μη λέω την αλήθεια;». Αντί άλλης απάντησης ο κ. Μαυρομάτης έβγαλε από την τσάντα του «Το Βήμα» της περασμένης Κυριακής με την αποκλειστική συνέντευξη Γιούνκερ και του το χάρισε.

Και όμως υπάρχει ελπίδα για τον τόπο. Ανησυχίο από την κατάρρευση της οικονομίας σπεύδουν να βοηθήσουν οι κκ. Γ. Αλογοσκούφης και Ι. Παπαθανασίου ετοιμάζοντας πυρετωδώς καινούργια βιβλία. Οι τσάροι της «νεοκαρμανλικής επανάστασης» επιδιώκουν να υπερασπίσουν το ιστορικό μεταρρυθμιστικό «έργο Καραμανλή» και κυρίως να φωτίσουν με την πείρα και τις συμβουλές τους τον δρόμο για την έξοδο από την κρίση στην οποία μας καταδίκασε το ΠαΣοΚ.

Συνάντηση 45 λεπτών είχε ο πρόεδρος του ΟΑΣΕ κ. Π. Ευθυμίου με τον υπουργό Εξωτερικών της Ρωσίας κ. Σεργκέι Λαβρόφ την Τετάρτη στη Μόσχα. Ο κ. Λαβρόφ, αφού επανέλαβε την υποστήριξη της Ρωσίας για την επίλυση του Κυπριακού και εξέφρασε τη συμπαράστασή του στην Ελλάδα για την οικονομική κρίση (θυμίζω ότι η Ρωσία προσέφυγε στο ΔΝΤ το 1999), διέτυπωσε ένα παράπονο: Οι Ρώσοι εξακολουθούν να χρειάζονται βίζα για να επισκέπτονται την Ευρώπη. Χαίρομαι που αυτό είναι το μοναδικό πρόβλημα της πρώην υπερδύναμης.

Τι σχέση μπορεί να έχει ο υποψήφιος δήμαρχος Πειραιά κ. Ι. Μίχας, ο νέος αμερικανός πρεσβευτής στην Αθήνα κ. Ντάνιελ Μπένετ Σμιθ και... η Εθνική Αντίσταση; Το μορφωτικό τμήμα της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα επέλεξε τον πολυχώρο «Απόλλων» στα Καμίνια για να παρουσιάσει την έκθεση «Picturing America», αλλά στον ίδιο χώρο λειτουργεί το «Μουσείο Εθνικής Αντίστασης».

Ετσι, στα εγκαίνια της έκθεσης ο κ. Μίχας αποφάσισε να «τιμωρήσει» συμβολικά τους Αμερικανούς για τις επεμβάσεις τους στην πολιτική ζωή της χώρας με μια εξαντλητική ξενάγηση του κ. Σμιθ στο μουσείο.